

TELEPI ÓVI-LAP

ITT A TAVASZ!

Szeremi Eszter
(Csibe csoport)

Rozsnyai Réka
(Cica csoport)

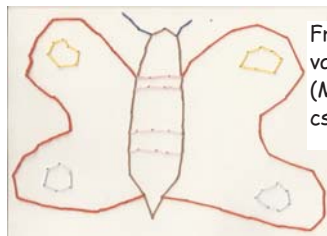

Kiril Hanna
(Méhecske csoport)

Kiadja a Telepi Óvodásokért Alapítvány
2012. 1. szám

Csink Nóri
(Csibe csoport)

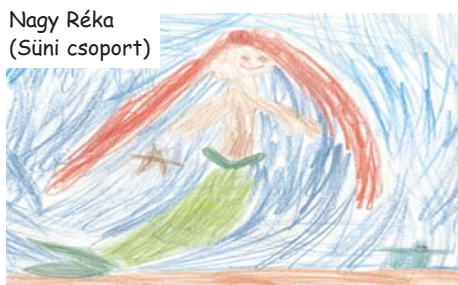

Frics Panni
varrása
(Méhecske
csoport)

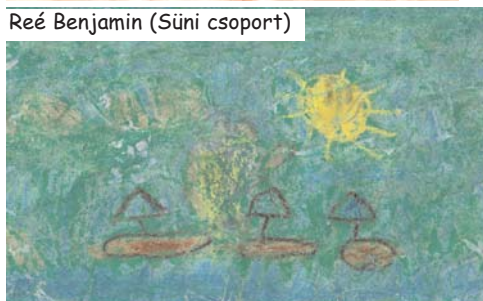
Horváth Luca (Süni csoport)

Nagy Réka
(Süni csoport)

Reé Benjamin (Süni csoport)

Krepárt Livia
(Süni csoport)

Nagy Zsófi (Méhecske csoport)

Víz felett - víz alatt
(Mackó csoport)

Telepi Óvodásokért Alapítvány
Adószám: 18724666-1-13
Számlaszám: 65700079-11209849
Az óvoda honlapja: www.telepiovoda.hu
e-mail: tovi01@t-online.hu

Multifunkcionális műfüves pálya

Óvodánkban került megépítésre az ország első olyan Ovi-Foci pályája, amely a helyi önkormányzat, a vállalkozók és az Ovi-Foci Alapítvány összefogásából a TAO törvénynek köszönhetően jött létre.

A pálya átadására április 13-án délelőtt nagy ünnepség keretében került sor. A 6 x 12 méteres műfüvel borított pálya, palánkkal és hálóval kerített, focira, kézi-, röp-, kosár- és tollaslabdázásra meg teniszre is alkalmas.

A speciális felkészítő tanfolyamon 13 óvodapedagógus vett részt. A programhoz eszközöket is kaptunk: karikák, bóják, akadályok, labdák, létra, 10 db jelölő mez, egyensúlyozó korongok.

A megnyitó után az ovisok hamar birtokba vették a pályát, Gabi bácsi vezetésével és az óvónőkkel együtt bemutatták ügyességüket.

*"Először azt csináld, ami szükséges,
utána azt, ami lehetséges,
és hirtelen azon találsz magad,
hogy megcsináltad a lehetetlent."
(Assisi Szent Ferenc)*

Óvó néni? Edző néni?

Először én sem tudtam.

Aztán a képzés során láthattam Gabi bácsit: gyermekcentrikusságát, hozzáértését, tapasztalatát, folyamatos di-

cséretét, buzdítását. A gyermekek figyelmét, labdavágyát, fegyelmezettségét, mosolygását. Még a lányokét is! (Sőt az óvó néniékét is!) A páros versengéseket, ahol a gyorsaság mellett a pontos végrehajtás volt a cél. Ahogy egymásnak szurkoltak a gyerekek!

"Érdekes módon" a labda mindig a lábhoz került.-)

Most már tudom. Továbbra is óvó néni vagyok, csak sokkal több tapasztalatom van a pálya (palánk, kapu, rávezető-, mozgáselőkészítő eszközök) és a benne végezhető játékok lehetőségeiről, és hát a foci, a láb ügyességét fejlesztő játékokról.

Be kell vallanom, a játékok nagy része az óvodapedagógiában használatos, de nem koncentráltan a lábra. Óvónői 32 éves munkám során rendszeresen egyensúlyozom a labdával tenyéren, fejen, két labdával, gurítom kézzel, lábbal, bottal, fejjel... De most! Lábfejen, combon egyensúlyoztam, vetődhettem a fel pattanó labdára, palánkról visszapattanó labdát lekezeltem - azaz megállítottam, vezettem labdát szlalomban előre-hátra, bójánál visszafordultam... Hej, de ismerősek ezek a mozgások! Ha nem a lábra koncentrálnunk, akár kézilabda vagy kosárlabda is lehet!

És ez a lényeg! A mozgás, az ügyesség, az állóképesség, a gyorsaság, az emlékezet, a feladattudat fejlődése/fejlesztése, ami megalapozza az egészséges életmódot, elősegíti a harmonikus személyiségfejlődést és az iskolakezdést.

Margit óvó néni

"A hínár mindig zöldebb..."

Nagyon boldog voltam, amikor végre kiderült, milyen szerepet kapok mesében. A kis hableány mindig is az egyik kedvencem volt. Szívesen bújtam a bőrébe. A szöveget gyorsan megtanultam, így már néha csak az felejtettem el, hogy másnak is van szövege:-) - mert Teca néni azt mondta, ha nem beszél senki, akkor beszélni kell - én beszéltem, sokszor mások szövegébe:-). Rengeteg gyakorlás volt a mesénk mögött. Ezzel keltünk, ezzel feküdtünk.

A szokásos kedvenc számaim helyett az énekemet hallgattam az óvoda felé, és énekeltem teli torokból az autóban is, itthon is, és ahol csak tudtam, gyakoroltam. A parókát a sminkkel együtt többször is kipróbáltuk, külön köszönet Erika barátnőmnek, aki a hableány sminkemet készítette:)

És eljött a várva várt nap, megtelt a nézőtér, izgatottan álltam a színpadra, tudtam, hogy a családom is ott ül köztetek, és nézi az előadást. Ilyenkor az ember el is felejt, hogy tulajdonképpen születésnapja is van amúgy. Álltunk a színpadon Drága Papával, és nem értettem mért tol a színpad elejére?! Most nem ez jön... jaj, elfelejtette, mi lesz? És csak mikor már egészen közel ért hozzám Kati néni a hatalmas rózsaszínű tortával, akkor vettem észre, és nem akartam hinni a szememnek. Tűzijáték, rózsaszín torta, hableány marcipán, mindenki énekel? Jaj, hol vagyok? Milyen mese ez? Titkon mindig vágytam egy ilyen köszöntésre (csak soha nem mondtam senkinek, mert aki jobban ismer, az tudja, hogy nem annyira kedvelem a váratlan helyzeteket és a meglepetéseket). Le sem tudom írni azt az érzést, amit akkor éreztem. Kicsit sírni is akartam örömben, de gyorsan eszembe jutott, hogy jaj a sminkem akkor szétfolyik. Így hát csak álltam ott nagyon-nagyon meglepődve, és nagyon nagyon boldogan. Kívánhat ennél szebb születésnapot az ember 25 évesen? Még egyszer köszönöm mindenkinek, aki részt vett ebben, hogy engem megörvendeztessenek.

Ariel néni, Nyuszi csoport

Gyerekszám

Dorka egy napot rajzolt hosszú sugarakkal. Eirik odaáll mellé, nézi a rajzot és megszólal: *"A napocskának nem olyan hosszú a szőre!"*

Domika szépen nyugodtan fekszik a délutáni pihenési idő alatt. Odaülök mellé, simogatom (próbálok altatni), majd egyszer csak felül és rápillant az órára (faliórára) és közli: *"Fél óra van!"* (A csoportszobai óránk ekkor fél 2-t mutatott.)

Roni óvó néni, Cica csoport

Ebédnél a napos töltötte a poharakba a vizet, közben a lányok beszélgettek, nem figyeltek.

- "Hölgyeim, rakjátok ki a poharatokat, figyeljétek a naposra!" - mondta Máté, a napos.

Márti óvó néni, Katica csoport

Alapítványi mesénk a dolgozók szemével

"Mit csinálnak ezek az óvó nénik? Mindenütt madártollak repkednek a csoportszobában." Mondogatta Gréti, miközben érdeklődve figyelték többen, ahogy lefelé próbálgattuk kutyafuttában a jelmezeket.

Nem tudtuk sokáig titokban tartani a gyerekek előtt, milyen mesére készülünk. Miután kiderült, Dorka minden nap elhozta A kis hableány könyvét és rendszeresen el kellett mesélnünk az egész történetet. Az izgatott készülődés nem csak a felnőtteket ragadta magával, a gyerekek lélekben épp úgy készültek a nagy napra. Ez a nagy nap hamar elérkezett. Kinek csütörtökön, kinek pénteken. Már mi, felnőttek is túl voltunk jó néhány mesepróbán, de az igazi megpróbáltatás a színpadra lépés pillanatában jött el. Az izgatott gyermekarcokat látva tudatosult bennünk, hogy mire is vállalkoztunk. Sok-sok csillogó szem várta a csodát, szerették volna elhinni, hogy tényleg egy igazi tengerfenéken vannak a szép hableányok társaságában. Volt, aki elhitte, volt, aki kevésbé, de úgy tűnik maradandó élményben volt része mindenkinek.

Nekünk, szereplőknek is csodálatos érzés hallgatni minden kis gyermeki élménybeszámolót, ami bizonyoságul szolgál abban, hogy megéri életre kelteni a meséket ilyen formációban. A gyerekek saját óvó nénijüket, dadus nénijüket láthatták a színpadon, ami felettébb izgalmas és érdekes dolog lehetett. Így válik igazán ismertté minden óvodai dolgozó a kis ovisok számára. Bátrabban megszólítanak bennünket más csoportból is gyerekek: *"Szia Ariel! Te voltál Triton király? Jó voltál Ficánka! Csiki, te kergetted el a cápát. Hol a teknőd Teodor? Hogy hullott a tollad Hablaty!..."*

Ilyenkor egy kicsit visszabújunk a szerepünkbe, huncutul egymásra nézünk és közben arra gondolunk, egy elismerő gyermeki mosoly mindennél többet ér.

Nelli óvó néni, Cica csoport

*Tóth Panni
Manó csoport*

Gyerekszáj

Peti sokáig csak üldögél az ebédje (milánói makaróni) felett és csak csacsog. Nemsokára Nelli néni odaguggol mellé és kedvesen próbálja evésre sarkallni őt - mire Peti megszólal: *"Ez a tészta koszos!"*

Nelli néni és a gyerekek közösen nézegetik a mesekönyvet. Kolos lelkesen sorolja a képeken látható háziállatokat: *"Ez a kutya, ez a macska stb."*

Ezután az óvó néni megkérdezi tőle:

"Kolos, nektek van kutyátok?"

A kisfiú frappáns választ ad:

"Nekünk nincs kutyánk, csak a Donát!" (Ő Kolos kistestvére).

Roni óvó néni, Cica csoport

“Víz, víz tiszta víz”

Az elmúlt hetekben nagyon érdekes témával kapcsolatosan szerezhettek tapasztalatokat, élményeket a Süni csoportos gyerekek. Megismerkedtünk a víz fontosságával, annak tulajdonságaival, beszélgettünk a víz körforgásáról, vizek védelméről, a környezetszennyezésről. Ismereteket szereztünk Magyarország legnagyobb taváról, és leghosszabb folyóiról, amit térképen meg is néztünk. Eljátszottuk a víz mozgását, hullámozását zenei önkifejező játék keretében. Mesebeli tavunkat ruhacsipesz segítségével tisztítottuk meg a sok szeméttől, megbeszéltük, hogy miért fontos a víz tisztaságára vigyázni, és hogyan takarékoskodhatunk drága kincsünkkel, a vízzel. Gyűjtöttük az étkezések során megmaradt ívó vizet, amit játékainkhoz, viráglocsoláshoz használtunk fel. Kísérleteztünk forraltunk, hűtöttünk, fagyasztottunk. Különleges barkács technikával ismerkedtünk, melyben lehetett zsírkrétával rajzolni, festeni, papírt gyúrni és vizezni, amely nagy tet-szésnek örvendett.

Fontosnak tartjuk, hogy már óvodáskorban érdeklődésükre és fogékonyságukra alapozva sokrétűen megtapasztalják és megismerjék a víz mindennapjainkra gyakorolt hatását, értékét gyermekeink. Felhívjuk a figyelmüket arra, hogy a környezetkárosítások hatására elszennyeződik az állatok, növények élettere és az ivóvízkészlet is. Számos mese, vers, mondóka, dal, dalos játék, a gyerekek által behozott érdekes könyvek, képek segítségével dolgoztuk fel ezt a témakört.

Így érzelmileg is közel kerül a vizek világa az óvodás gyermekhez. Reméljük, hogy a sok vizes játék során olyan élményekkel gazdagodtak a Süni csoportos gyerekek, hogy felnőtt korukra, megtanulják érteni és értékelni a világot, amelyben élnek, s később mindent megtesznek azért, hogy olyan maradjon, amilyennek megszerették!

Szilvi óvó néni, Süni csoport

Gyerekszám

Gólya-békás játékot játszottunk a tornateremben. A gyerekek viháncolva menekültek a gólya (óvó néni) elől. Petike teljesen átélte a szerepet, majd mikor öltözködtünk, készülődöttünk már az udvarra, segítséget kért. Közben gombogattam a nadrágját, tágra nyílt szemekkel nézett engem. Kisvártatva megszólalt. "Te, óvó néni, neked nincs is gólya fejed!"

Nelli óvó néni, Cica csoport

Nyílt nap

Március 1-jén a Süni csoportban nyílt napot rendeztünk. Sok szülő volt kíváncsi csemetéjére. Láthatták az apukák, anyukák, nagyszülők hogyan játszik gyermekük csoporttársaival, kikkel barátkozik. Esetleges konfliktusait hogyan oldja meg. Megfigyelhették a felnőttek, milyen ügyesen terítenek maguknak és önállóan reggeliznek. A délelőtti folyamán kötelező matematika foglalkozás volt. Tapaszkodhatták a szülők, hogy a gyerekek hogyan számolnak, milyen sikeresen oldják meg az önálló feladatokat.

Ezúton is köszönöm a szülők érdeklődését, hiszen sokan megtiszteltek jelenlétükkel.

Kati óvó néni, Süni csoport

Beleinni más italába?

Amióta megtörtént a nagy esemény, azóta nem telik el nap, hogy ne beszélgetnénk, emlékeznénk a mi kedves mesénkire. Elmondhatjuk, hogy a mi óvó nénijeink és a kedves dadus nénink képes bármikor dalra fakadni és együtt "ringunk a vízen". Marika néni és Ica néni már évek óta gyakorolja színészi tehetségét, de Csilla nénit még nem láthattuk a világot jelentő deszkákon. A kérdést sokszor feltesszük neki: *kutyának vagy murénának volt jobb lenni?* Ő pedig mindig ugyanazt a választ adja - *egyik jobb volt, mint a másik* - (és szép halkan mindig megjegyzi, sosem gondolta volna, hogy képes ilyen gyorsan átöltözni). Mi pedig olyan dolgot tehetünk, amit még gyerekek nem nagyon mondhatnak el, figyelmeztethetjük őt, hogy *"Beleinni más italába? Bizony azt nem szabad!"* Szoktunk viccelődni: milyen jó lenne, ha mindig zöld haja volna, és Marika néninek olyan sok karja lenne, mert akkor milyen gyorsan ki tudná osztani az ebédet. Ica néni pedig közben tarthatna nekünk jó kis koncerteket. Annyira jó, hogy anyáék meg tudták venni nekünk lemezen, mert így akkor nézzük meg amikor csak akarjuk, és sikerül naponta új és új kérdésekkel érkezünk a mi kedves óvodánkba. Az egyik nagy kérdésünk az volt, hogy *"miért akart hatalmat Ursula?"* A válasz pedig mi lehet? Ha nem vágyott volna rá, mit is csináltak volna a mi kedves óvó nénijeink januártól februárig, a ráéró idejükben?

A Mackó csoport elmélgedését lejegyezte:

Csilla óvó néni, Mackó csoport

Gyerekszáj

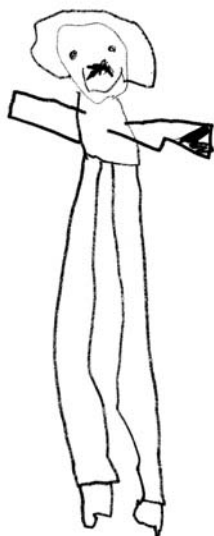
-*"De szép katicás hajpántod van, Gréti!"*- dicsértem meg a kislányt.

-*"Anyukámtól kaptam, neki köszönheted!"*

Márti óvó néni, Katica csoport

Vigyük el az óvodába, és mutogassuk....

Egy csodálatos napsütéses napon a Katica csoport szárnyra kapta a világot, és elrepült. Még jó, hogy vannak szárnyaink, mert messzire repültünk, egészen Márti néniék tanyájáig. Mikor elindultunk az óvodából, gondoltuk, majd visszafelé busszal jövünk, de olyan izgalmas, fergeteges és élménydús volt, hogy nem értük el a buszt, így maradtunk még, és inkább gyalogoltunk, egy

András bácsi...
Polgár Bianka rajza
(Katica csoport)

zokszó nélkül az óvodáig, mivel a szárnyaink már nem bírták. De nem is fáradtunk el, mert csak ömlött a gyerekekből az élmény, mikor Margit néninek ebéd alatt meséltek...

Bebi: És megnéztük a libákat is.

Regina: Bocikák is voltak.

Lackó: Tojásokat néztünk.

Bebi: És az egyik tehenet, úgy hívják, hogy Tojás.

Panni: A többit meg úgy, hogy Öreglány, Fruzsina, és Flóri, mint a barátnőmet.

Bálint: És volt egy olyan répa, aminek cékla íze volt.

Bebi: Az a tehenrépa, és ledaráltuk.

Petra: És kukoricát morzsolunk, és a Bebi nyert.

Bálint: András bácsi nyersen pucolta le, és lepörgetük.

Rebeka: Daráltuk, én is ügyesen. És nem a kezemet.

Dávid: És kacsát is láttunk.

Gréti: Képzeld el, Margit néni, néma volt.

Lackó: És egy magas traktorra is felültünk.

Bálint: És volt ott egy kút is.

G. Máté: Az forrás volt, és ittunk belőle.

Betti: Minden olyan jó volt.

Bálint: És a tehen körül volt egy kerítés, amiben áram volt, de András bácsi kikapcsolta. És amikor felültünk arra a magas gépre, az nagyon jó volt.

Panni: És 5 kacska volt, 3 liba, és 4 tyúk.

Bius: A bocik énekeltek és az nagyon tetszett nekem.

Lili: A libák hápogtak, de az nagyon hangos volt. Azt hiszem veszekedtek.

Gréti: Nekem tetszett a Tojás nevű tehenke, amikor böggött.

Cs. Máté: És a hagymás sajt volt a legfinomabb.

Réka: A kukoricamorzsolás jó volt, még morzsoltam volna.

Baja: A kacsák meg susogtak, mert nem volt hangjuk, nem tudtak beszélni.

Zalán: És elmentünk a forráshoz, mikor már túl hangosak voltak a libák.

Gábris: Hú, nagyon hangosak voltak, de a sajt, meg a víz finom volt.

Rebeka: És nagy kutya is volt, ne felejtétek el.

K. Barnus: Nekem a fekete tehen tetszett, a metszett.

Lili: Igen, kivágták a hasából a kis bocit.

Adél: A bocikat meg lehetett simogatni, én is simogattam.

Amikor elindultunk vissza, nem volt nagy öröm a gyerekek körében, de legalább háromszor köszöntük meg András bácsinak, hogy itt lehetünk.

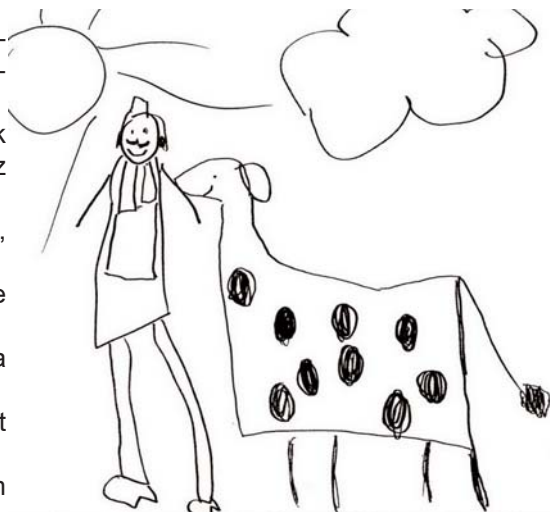
Elindultunk visszafelé, majd Lili megszólalt:

- *Nem visszük el András bácsit az óvodába, mutogatni?*

Köszönjük Kiss Andrásnak a csodás programokat és a lehetőséget.

Felelőtlenül meghívott minket újra. Szaván fogjuk.

Teca óvó néni, Katica csoport

*András bácsi és az Öreglány...
Menyhárt Panni rajza (Katica csoport)*

*András bácsi, liba, kacsa, Tojás nevű tehen...
Bozsó Lili rajza (Katica csoport)*

Március 15-i megemlékezés a Manóknál

A megemlékezésre készülvén tanakodtunk a kicsikkel arról, hogy mit is ünnepeünk március 15-én. Korukból adódóan természetesen semmit sem tudtak erről, ezért sokat beszélgettünk azokról az időkről - úgy, hogy ők is értsék - mit jelentett a szabadság, a szegénység, a "forradalom", a csata stb.

Néhány nappal az ünnep előtt nagyon lelkesek voltak a kismanók, mert elkezdtünk nemzeti színű zászlókat festeni. Mindenki ott sorakozott a festős asztalnál kivétel nélkül. Voltak olyan ügyesek is köztük, akik már azt is tudták, hogy a piros-fehér-zöld, a mi magyar zászlónk, hogy Magyarország a mi hazánk, Budakalász a mi városunk, a Telepi Óvoda a mi óvodánk.

Egyikük hozott egy szép könyvet a huszárokról, ami a fiúk érdeklődését azonnal felkeltette. Rögtön előkerült a sarokból a hintalovunk, amin felváltva lovagoltak és már énekelgetni kezdték, hogy "Gyí, paci, paripa...".

Másnap egyikük azt mondta, hogy a testvére már tud csákót is hajtogatni, ezért az ő kérésére mi is készítettünk. Természetesen a gyerekek díszítették a csákót "dugónyomattal". Alig tudták megvárni, hogy megszáradjanak, hogy felvehessék. Az ünnep előtti napon pedig megkértük Joli nénit, hogy gyúrjon nekünk össze só-liszt gyurmát, mert kokárdát fogunk készíteni belőle. Mikor megkérdeztem a gyerekektől mi is az a kokárda, az egyik kisfiú azonnal rávágta "én olyanban már ültem" (gokart-ra gondolt). Szükség volt a gyerekek kitaró munkájára, hiszen rengeteg apró golyócskát kellett sodorgatni ahhoz, hogy elég legyen a kokárdához. Be is kellett festenünk a golyókat pirosra és zöldre, aztán hagyni kellett kiszáradni. Közben egy sütiformával szép virágokat szúrtunk ki a gyurmából, amit a golyócskákkal díszítettek. A munka nagyon vidáman folyt, mert közben egyfolytában énekelünk, verselgettünk.

Az ünnep napján mindenki csinosan, kokárdával az ingén jött óvodába. Meghívtuk a Cica csoportot, hogy ünnepeljenek velünk. Együtt énekelünk, meneteltünk, verselgettünk, mondókáztunk, lobogtattuk a zászlókat. Roni nénival felváltva Kossuth nótákat is énekelünk. A végén pedig egy kis közös sütizés fokozta az ünnep hangulatát. Délután minden kismanó boldogan vitte haza kincseit, a zászlót, a csákót, a kokárdát, és bentről hallottam, hogy örömmel mesélték a szülőknek, milyen volt életük első március 15-i megemlékezése az óvodában.

Babett óvó néni, Manó csoport

Gyerekszám

Ének foglalkozáson gyakoroltuk, hogy ütemben járunk körbe, ahogy énekelünk. Másnap Regina és Betti egymással szemben ültek a WC-n. Az előző napi élmény kissé átalakult:

Regina: *Betti, úgy pisilj, ahogy énekelek!*

Betti: *Jó!*

Regina: *Jingle Bell, Jingle Bell...*

Márti óvó néni, Katica csoport

"Talpra magyar, hí a haza!"

Óvodánkban minden évben megemlékezünk március 15-ről. A kiscsoportosok zászlót, csákót festenek, a középsősök kokárdát készítenek, pártát, csákót hajtogatnak-festenek, a nagycsoportosok pedig ünneplő ruhában, kokárdával a mellükön jönnek óvodába és úgy ünnepelnek.

Az óvodás korú gyerekek számára megéreztetni egy nemzeti ünnepet nem kis feladat. Főleg ilyen időben távoli eseményt, amiről személyes tapasztalatuk sem nekik, de még a nagyszüleiknek sincs.

Az ünnepre való felkészítés a Csibe csoportban is 2 hetes folyamat volt, amikor játékosan, képeket nézegetve, a csatát eljátszva próbáltuk a gyerekekhez közel vinni ezt a fontos ünnepet.

Megismertettük őket Petőfi Sándor és Kossuth Lajos nevével. Enéh hozott egy Petőfi verses kötetet, Barbara egy gyönyörű képes könyvet az 1848-as eseményekről.

Új kifejezéseket ismertek meg a gyerekek: honvéd, huszár, pártá, szabadságharc, forradalom.

A hazaszeretetre nevelés már ebben a korban megkezdődik: megbeszéltük milyen színekből áll a zászlónk, a kokárda. Fontosnak tartottuk kiemelni, hogy ezt a jelképet a bal oldalon, a szívünk fölött viseljük, hiszen a szívünkben él a szeretet és mi szeretjük a hazánkat.

Voltak olyan gyerekek, akik számára ismerősen hangzottak a Nemzeti dal sorai, a Kossuth nóták, Petőfi és Kossuth neve. Nekik iskolás testvéreik vannak, illetve otthon, a szülőkkel beszélgetve, énekelve már megismerkedtek ezzel az ünnepel.

Éva óvó néni, Csibe csoport

Gyerekszáj

Rebeka, játszik a karton várban, a műanyag és lego katonákkal: *"Teca néni, hol a gyerek csontváz?"*

Teca néni: *Az nem gyerek csontváz, az egy katonáé, nézd csak, pont akkora, mint a többi katona.*

Rebeka: *Jó, de kisebb.*

Teca néni: *Nem, csak nincs rajta izom, hús, meg bőr.*

Rebeka: *Igen, és ki ette le róla?*

Sétánál megálltunk. Bebi megkérdezte: *Mi történt?*

Teca néni: *Leesett a Lili cipője.*

Bebi: *Hová esett le? Lyukba?*

Teca néni: *Csak a lábáról, de már felvette.*

Bebi: *Szerencsés!!*

Teca óvó néni, Katica csoport

Kalandozás a Víz világnapján a Nyuszi csoportban

Nagy izgalommal vártuk ezt a márciusi napot, hiszen ismét betekintheztünk gyermekeink óvodai életébe.

A Víz világnapja alkalmából a gyerekek kék pólót viseltek. Érkezéskor mindenki feleleveníthette a héten tanultakat a vízről. Reggeli után következett a Kalandparki móka. A gyerekek különféle állomásokon tehették próbára ügyességüket, türelmüket. Volt ott békaugratás, vízcsepp mesterkedés és számos más, vízzel kapcsolatos ügyességi játék. Csemetéink szemmel láthatóan nagyon élvezték a Kinga néni által megálmodott vízi birodalmat és mindenki megtalálta a kedvére való játékot.

A kék póló helyett először azt gondoltuk, hogy az esőkabát praktikusabb lett volna, de mivel szárazon megúsztuk a vizes játékokat, utána izelítőt kaphattunk a gyerekek matematikában való jártasságáról.

Örömmel láttuk, hogy nemcsak ügyesek, de okosak is.

Dovala Krisztina, Luca anyukája, Nyuszi csoport

A kis Hableány

Vártuk a pénteket... Hogy a kislányunk Flóra, vagy mi szülők jobban, nem tudom. De ahogy közeledett egyre izgatottabbak lettünk... És most is csodás volt. Profi megvalósítás. Gratulálók!

Tavaly láttam először Alapítványi mesét, akkor a lányom miatt mentem el, hogy együtt lássunk csodát a mesében, de rájöttem, hogy a csoda maga a mese, vagy nem is a mese, hanem az a hihetetlen erő, mely a szeretetből és hitből táplálkozik, és ott van a drága óvó nénik szívében és tetteiben.

Az Alapítványi mese nem kellene, hogy jó legyen, hiszen szeretnénk akkor is, ha hamis mosollyal arcunkon kellene tapsolnunk a végén. Mert hát miért is támasztanánk elvárásokat a kedves óvó nénik jótékony célú játékával szemben. De ezek a mesék jók, és én idén is együtt izgultam a kislányommal, a kis hableányért, hiszen a jónak győznie kell, mert hisszük, hinni akarjuk, hogy így van rendjén. Én most már tudom, hogy nem csak a mesében lehet így. Pénteken ezek a jó emberek győztek, és nem mások kárára, hanem értünk, hogy a szeretettel és hittel feltöltődve, ami ebből a csodából árad, mi is akarjunk hétköznapi hősök lenni és tenni azért, hogy gyermekeink élete jobb legyen. Szülőként köszönöm a törődést gyermekem iránt és a ragyogást, amit az arcán láttam az előadás után, emberként pedig köszönöm a kellemes szórakozást és az inspirációt. Én jövőre is ott leszek, és erre buzdítok mindenkit, aki e sorokat olvassa.

Szekula László, Flóra apukája, Katica csoport

Egy felejthetetlen születésnap - avagy a Telepi óvó nénik alapítványi meséje

Összkép. A kis hableány című darab minden szereplője a színpadon. Vivien néni megdöbbenve áll. - Most mi van, nem ez jön, most kéne azt mondania, hogy "Hát akkor kezdődjön a multság!", erre meg valami teljesen más van! Izgalmában elrontotta a szöveget? Pedig sosem szokta... De Triton király (stílusosan Margit néni) nem hibázott.

Nem véletlenül mondott mást, hanem a február 24-i szöveggönyv lépett életbe, amiről minden szereplő tudott, kivéve Arielt alias Vivien nénit. Triton király folytatja: " ... és ünnepeljük meg legkisebb lányom Ariel születésnapját!"

Elalszanak a fények és egy gyönyörű sellőlány szikrákat szóró ünnepi tortával jelenik meg a színpadon és fénylő mosollyal odasétál a meredten álló Arielhez. Ebben a pillanatban az összes sellőlány és sellőfiú, Sebastian a rák, Hablaty, a szószátyár sirály, Ficánka, Csiki, Tóbiás és a víz alatti birodalom minden csodálatosan felöltözött alattvalója Triton királlyal az élen rázendített a születésnap-i énekre. A második sor után már néhány bátrabb szülő és gyerek is bekapcsolódott, és a végére szinte már mindenki együtt énekelte, hogy "Kívánjuk, hogy legyen még sok ilyen szép napod!"

Kétség kívül ez volt a darab fénypontja, de a gyerekek szeme még nagyon sokszor felragyogott. A várva várt cápa is megjelent a közönség nem kis öröme gázzal töltött óriás lufi képében, amit szerencsére Ariel barátai nagy küzdelem árán sikeresen legyőztek.

Volt szerelem, cselszövés, küzdelem, sok-sok ének és persze tánc, tánc, tánc. Szóval minden, ami egy igazi modern gyerekmesébe kell.

Csak lestünk és nem értettük, hogy némelyik óvó néni miért nem táncos, énekes vagy színész lett!

Felejthetetlen élményben volt részünk a Faluház nagytermében. Azt már megszoktuk, hogy az óvoda dolgozói profi színházat csinálnak. A szöveggönyv megírása, a jelmezek és a díszlet elkészítése, a táncok betanulása - és még sorolhatnám mi minden más - ki tudja hány túlórájába és álmatlan éjszakájába került az óvoda dolgozóinak és segítőiknek. Az óvó nénik áldozatvállalása, gyerekek és egymás iránti szeretete példa értékű.

Anyaként elképzeltem, hogy húsz év múlva, ha majd a mi gyerekeink, mint óvó nénik, orvosok, varrónők vagy asztalosok az élet nagy színpadán állnak ugyanakkora elhivatottsággal, önzetlenséggel és nem utolsó sorban szeretettel játsszák majd az igazi életet.

Azt hiszem az összes szülő és ovis nevében megköszönhetem, hogy nekünk a hínár a Telepi oviban a legzöldebb!

*Orosz Eszter
Horváth Luca és Gréta anyukája,
Süni és Katica csoport*

Méhecskék rajzással, tavasszal

Végre itt a tavasz és ez új lendületet ad a kis méhecskéknak is, hiszen ahogy megérik a virágpór illetve a tavasz illatát, úgy lesznek egyre aktívabbak a téli pihenés után. Pontosan így történik ez a méhecske csoporttal is.

Megkezdődtek az óvoda környéki séták, ahol megfigyeltük a környező kerteket, bennük nyíló tavaszi virágokat, amiket jól megjegyeztünk és az óvodába érve papírra vetettünk.

Ismerkedünk folyamatosan új technikákkal pl. gríz képek készítésével, bonyolultabb hajtogatási ötletekkel, fonással stb...

Kisebb kirándulásokat is tervezünk, egyet már meg is valósítottunk a Víz Világnapja alkalmából, elmentünk a patakhoz hajót úsztatni. Rendkívül izgalmas hajóversenyt nézhettünk végig, a gyerekek teli torokból szurkoltak a hajóknak: "Margit néni segíts rajta, fenn akadt a hajóm! Éljen, az enyém lesz az első!" stb. Végül hatalmas küzdelemben Domokos hajója ért elsőnek a célba, nem sokkal utána Bálint hajója lett az ezüstérmes, sajnos a többi hajó úgy döntött inkább kiköt, minthogy áthaladjon a célon! De így is nagyon élveztük ezt a tavaszi, napfényes, kis kirándulást.

Hazafelé jövet nagyot futkároztunk és játszottunk a réten. Öröm volt nézni a gyerekek önfeledt kacagását, jókedvét. Remélem a többi kirándulásunk is hasonlóan jól fog sikerülni.

Zsuzsi óvó néni, Méhecske csoport

*"Két profi..."
Aki mutatja, és aki rendszeresen csinálja...
Iréne néni és Máté*

**Első
képes hírek
a pályáról**

Benedek és Lukács versenye...

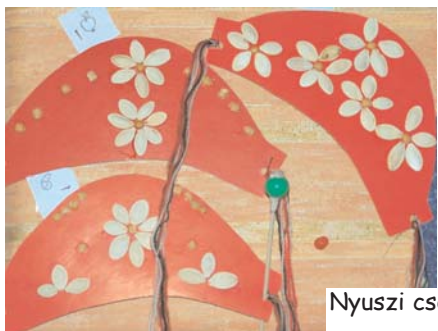
Hanna és Detti küzdelme...

Manó csoport munkája

Mackó csoport munkája

Nyuszi csoport munkái

Pászti Botond és Pászti Csanád (Nyuszi csoport)

Nagy Bence (Nyuszi csoport)

Víz Világnapján

Méhecske csoport

A forrás vize

Kukorica morzsolás

Tehénsimogatás...

Játék a vízzel...

Ilyen hajókat úsztattunk... és szurkoltunk...

Segítettünk a zátonyra futó hajóknak...

Ünnepi vár a Katicáknál